

Sygn. akt IV U 824/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 stycznia 2017 r. w S.

odwołania A. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 19 września 2016 r. Nr (...)

w sprawie A. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo A. M. do emerytury od (...)roku.

Sygn. akt: IV U 824/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 września 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, odmówił A. M. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono okres zatrudnienia w zakładzie (...) od 23.07.1986r. do 31.12.1998r., tj. w wymiarze 11 lat, 10 miesięcy i 8 dni, z wyłączeniem okresów przebywania wnioskodawcy na zwolnieniu lekarskim. Nie uwzględniono zaś okresu zatrudnienia w (...) od 01.03.1980r. do 31.12.1985r., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył A. M., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury w szczególnych warunkach. Ubezpieczony wniósł o uznanie okresu zatrudnienia w (...) S. od 1.03.1980r. do 31.12.1985r. na stanowisku monter instalacji hydraulicznych jako pracy w szczególnych warunkach, bowiem wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy prawa zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony A. M. w dniu (...) ukończył 60 lat. Uprzednio w dniu 12 sierpnia 2016r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym w wymiarze 25 lat, w tym 22 lata, 8 miesięcy i 6 dni okresów składkowych oraz 7 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych. Nadto ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. wnioskodawca wykazał staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 10 miesięcy i 8 dni z tytułu zatrudnienia w zakładzie (...) S.A. w S. od 23.07.1986r. do 31.12.1998r. z wyłączeniem okresów przebywania na zwolnieniu lekarskim. Zaskarżoną decyzją z dnia 19 września 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury, bowiem na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach (decyzja z dnia 19.09.2016r., k.41 akt emerytalnych).

A. M. w okresie od 1 marca 1980r. do 31 grudnia 1985r. był zatrudniony w Fabryce (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku montera aparatów i układów hydraulicznych oraz ślusarza remontowego (kopia świadectwa pracy k. 8 akt emerytalnych za wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego; dokumenty zgromadzone w aktach osobowych). Zgodnie z umową o pracę od 1 marca 1980r. ubezpieczony otrzymał stanowisko montera aparatów i układów hydraulicznych, następnie od 1 czerwca 1982r. powierzono mu obowiązki ślusarza remontowego (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych). W trakcie zatrudnienia w w/w zakładzie pracy do obowiązków wnioskodawcy należało utrzymanie we właściwym stanie technicznym dla celów produkcyjnych agregatów, urządzeń i maszyn, które znajdowały się na galwanizerni, hartowni i lakierni. Dział utrzymania ruchu, w którym wnioskodawca był zatrudniony, miał za zadanie utrzymać w stałej gotowości maszyny i instalacje hydrauliczne, a także przeprowadzać ich remonty. W tym zakresie ubezpieczony wykonywał wszelkie naprawy urządzeń pod kątem hydraulicznym: wymieniał i naprawiał zawory, uszczelniał instalacje rurowe, demontował i naprawiał pompy, czyścił zbiorniki, kadzie i wanny. A. M. pracował bezpośrednio na hali, podczas gdy odbywała się na niej produkcja, a oddziały były w ruchu (zeznania świadków K. M. i S. D. k. 13-13v akt sprawy; wyjaśnienia i zeznania ubezpieczonego k. 12v i 14 akt sprawy).

Ubezpieczony jako członek otwartego funduszu emerytalnego wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (okoliczność bezsporna nadto: wniosek zawarty we wniosku o emeryturę k. 2 akt emerytalnych; raport z analizy konta k. 22 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. M. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust. 1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl powołanego art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników

zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało ustalenia, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że A. M. osiągnął wymaganą ustawą wiek w dniu 14 sierpnia 2016r., spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia wykazując 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych uzupełnionych pracą w gospodarstwie rolnym, jak również jako członek otwartego funduszu emerytalnego wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Do stażu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył zatrudnienie wnioskodawcy w zakładach (...) S.A. w S. w wymiarze 11 lat, 10 miesięcy i 8 dni. Nie uwzględniono zaś okresu jego zatrudnienia w Fabryce (...) w S. od 01.03.1980r. do 31.12.1985r., bowiem A. M. nie dysponuje świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach, którego pracodawca mu nie wystawił.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe, oparte na spójnych zeznaniach świadka K. M. – ówczesnego przełożonego ubezpieczonego, świadka S. D., który pracował z ubezpieczonym w jednej brygadzie, a także na zeznaniach wnioskodawcy i dokumentach zgromadzonych w aktach osobowych, wykazało, że w Fabryce (...) w S. w okresie od 1 marca 1980r. do 31 grudnia 1985r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności polegające na naprawie i usuwaniu awarii agregatów, urządzeń i maszyn, które znajdowały się w dziale galwanizerni, hartowni i lakierni, w zakresie napraw hydraulicznych. Nazwa stanowiska, na którym A. M. był zatrudniony określona jako monter aparatów i układów hydraulicznych a następnie ślusarz remontowy, nie oddaje rzeczywistego charakteru czynności realizowanych przez ubezpieczonego. Zgromadzony materiał dowodowy dał bowiem podstawy do ustalenia, że wnioskodawca faktycznie pracował w brygadzie zajmującej się utrzymaniem we właściwym stanie technicznym dla celów produkcyjnych urządzeń, agregatów i maszyn usytuowanych w galwanizerni, hartowni i lakierni. W tym zakresie ubezpieczony wykonywał wszelkie naprawy hydrauliczne tych urządzeń, w tym wymieniał i naprawiał zawory, uszczelniał instalacje rurowe, demontował i naprawiał pompy, czyścił zbiorniki, kadzie i wanny. Potwierdziły to spójne i wiarygodne zeznania świadków. Na szczególną uwagę zasługują zeznania bezpośredniego przełożonego wnioskodawcy K. M., będącego wówczas mistrzem obsługi ruchu. Wyjaśnił on, iż praca wnioskodawcy miała na celu utrzymanie w gotowości wszystkich maszyn, urządzeń, instalacji hydraulicznych na galwanizerni, hartowni i lakierni. Nie ulega wątpliwości, że na wszystkich tych oddziałach były wykonywane prace, które zalicza się do prac w szczególnych warunkach (vide: wykaz A, dział III poz.76 i dział XIV poz.17 załącznika rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze). Co więcej naprawy i remonty urządzeń były realizowane przez wnioskodawcę podczas trwania produkcji, a oddziały były wówczas w ruchu. Praca ubezpieczonego w spornym okresie odpowiada zatem rodzajowo pracom ujętym w wykazie A, dziale XIV poz. 25 w/w załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. ,tj. bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Po doliczeniu okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Fabryce (...) w S. od 1 marca 1980r. do 31 grudnia 1985r. (5 lat i 10 miesięcy) do niespornego okresu uznanego dotychczas przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. w wymiarze 11 lat, 10 miesięcy i 8 dni A. M. na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się ponad 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo ubezpieczonego do emerytury od (...), tj. od dnia ukończenia przez niego 60-tego roku życia.